

Pokus o prechod kráľovohorských Nízkyh Tatier

vyzeral najprv na ľúty boj s víchricou, ale čím viac sa blížil termín, tým viac sa predpoveď vylepšovala. Dali sme ho 15. - 16. 11. 2008. Mala to byť najprv hrebeňovka, ale ostali sme len dva dni a ten druhý bol vlastne zostup.

Išli sme z Telgártu Main Station po pansky o 9.45 zelenou cez Kráľovu skalú na Kráľovu hoľu. Nad Telgártom sme trochu hľadali v rúbanisku značku, takže o 19.30 hod. sme skončili po troch hodinách čelovkovania v útulni na Andrejcovovej. Počasie nám veľmi prialo. Prvýkrát som spala pod strechou útulne. Boli tam už štyria Česi a keď sme sa pridali my štyria (Maja, Tinka, ja a Peter), bolo postelí akurát pre všetkých. Ráno som všetkých pobudila mobilom o 4.30. Gde sa len zobralo to zvonenie v mojom mobile! No proste som to prepískla. Ale prekvapilo ma, ako trpezlivo všetci trpeli a nik zo siedmich obyvateľov chaty mi nič nepovedal (nevládali, pozn. prekl.). Len Peter si objednal pivo, ale v Liptovskej Tepličke sme ledva stíhali autobus, takže ani keď sa objednávka časom zmenila na iné tekutiny pre viacerých členov posádky, nič z toho nebolo. Dole sme zostupovali zo Ždiarskeho sedla zrušenou modrou značkou (na 3. Tinkinom vydaní VKÚ 123 ešte je, na klubovom 5. vydaní VKÚ 123 nie je; Peter novú mapu neustále schovával v rupsaku) cez veľký polom a cestou zarúbanou. A mali sme opäť školenie, že si máme veľmi starostlivo baliť batoh a že na konci túry by nám nemali ostávať zvyšky v podobe čínskej kapusty, paradajok, jablák a iných ťažkých potravín, ako sme niesli obe s Majkou. Tinka veľmi prozreteľne zobrala viac vreciek čaju, lebo nik z nás to nemal. Rozlúčili sme sa v Poprade o 17.05 a niektoré sa tešíme, že sa rozbehneme kúpiť si karimatku, varič a iné potrebné veci (funkčné prádlo, ...).

Katka

(jaziková a zemepsná korektúra: Peter)